

Jaarlijks bezoekt het College van Bestuur van SKVOB e.o. de verschillende onderwijslocaties die onder haar bestuur ressorteren. Op 5 april 2017 was het Sint-Oelbertgymnasium aan de beurt. Van dit bezoek doet het bestuur hierbij verslag.

HET SINT-OELBERTGYMNASIUM

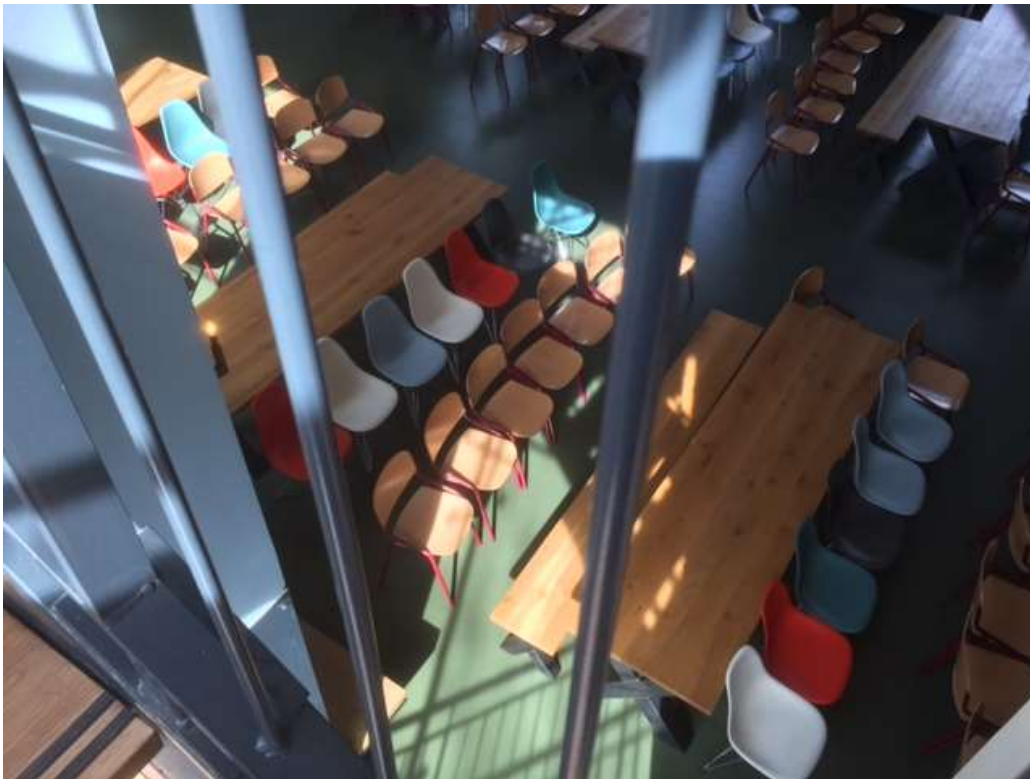

Het bezoek aan “het Oelbert” had voor het College van Bestuur een bijzonder karakter: het was het eerste langere bezoek, sinds de school zich afgelopen augustus aansloot bij SKVOB e.o. Natuurlijk, we kenden het gebouw, rector Hanneke Blom en diverse andere medewerkers al veel langer, maar de school had vroeger een eigen rector-bestuurder, Raad van Toezicht en was in diverse samenwerkingsverbanden een collega van onze scholen.

We werden ontvangen in de personeelskamer en ik moet zeggen dat ik die niet meteen als zodanig herkende. De ruimte heeft een stevige opknopbeurt gehad en is gemoderniseerd, maar heeft tevens een huiskamersfeer gekregen. Ik vermoed dat er ruimschoots op zolder en in schuren is gezocht naar geschikte spullen!

Natuurlijk werden we in de gelegenheid gesteld om enkele lessen te volgen. Yvonne deed mee met een les Latijn en worstelde met een tekst over Jezus en Pilatus. Ik mocht de bij mij verdwenen kennis over de wet van Ohm ophalen tijdens een les natuurkunde. Dat dat lukte kwam vooral door het enthousiasme van de docent. Gelukkig was de tweede les die ik volgde een les in mijn eigen vak: geschiedenis. Hier waren leerlingen uit de vierde klas in groepjes bezig digitaal materiaal te verzamelen

over thema's als dekolonisatie en de Koude Oorlog. De docent begeleidde de individuele groepjes, zonder ze meteen op het juiste spoor te zetten en de antwoorden aan te reiken.

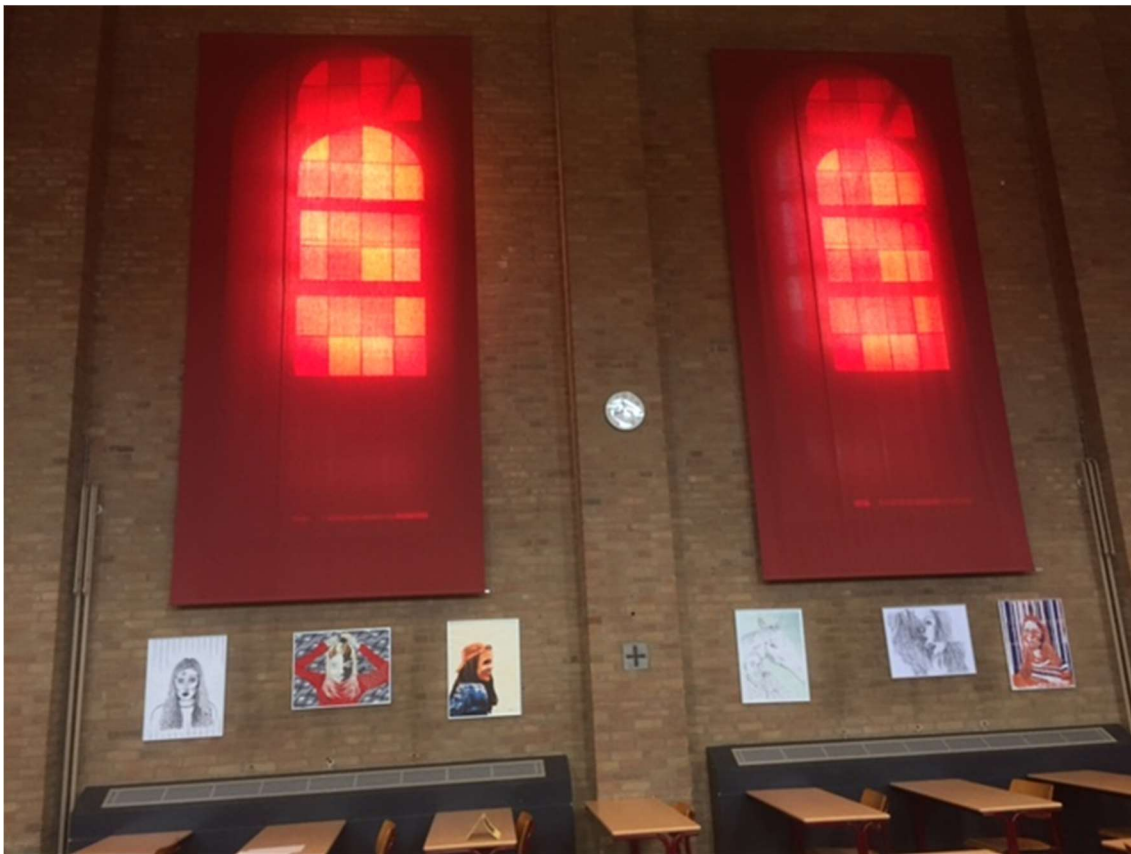
Daarna volgde een gesprek met docenten en leerlingbegeleiders. We waren vooral benieuwd hoe zij de overstap naar SKVOB e.o. hadden ervaren. Die bleek in het algemeen goed te zijn verlopen, hoewel ze wel even moesten wennen aan een aantal interne afspraken van onze organisatie. Een enkele functieomschrijving bleek nog niet helemaal in orde, het indienen van declaraties kostte meer handelingen en sommige regelingen zaten net iets anders in elkaar dan men gewend was.

De docenten vertelden dat er met betrekking tot gymnasiasten nogal wat misverstanden zijn. Ze zijn niet altijd gemotiveerd en leergierig (*“het zijn gewone leerlingen hoor”*) en de verschillen tussen de leerlingen zijn veel groter dan de buitenwacht denkt: weliswaar is er een ondergrens bij toelating, maar het spectrum aan de bovenkant is enorm breed. Lesgeven op een gymnasium is anders dan op andere scholen, maar zeker niet eenvoudiger!

De school gaat geregeld met leerlingen in gesprek over de vraag hoe meer aan individuele behoeftes tegemoet gekomen kan worden. Zo kunnen leerlingen met goede cijfers vrijstelling krijgen van enkele lessen en zijn er allerlei extra programma's ontwikkeld, zelfstandig en ook met andere gymnasia samen: het *Honours Programma (HPG)*. Ook zijn er veel activiteiten op het gebied van cultuur, vaak met een klassieke inslag. De docenten juichen deze ontwikkelingen toe en vinden dat dat alles samen met de lessen de school maakt, maar merken ook dat zij steeds extra stapjes moeten zetten. Ook vinden ze het wel eens lastig dat er steeds meer wordt gelet op de harde resultaten van de school, waarbij de opmerking viel *“dat veel belangrijke dingen niet te meten zijn”*

De leden van de directie vertelden ons dat de school probeert de leerlingen steeds meer de verantwoordelijkheid voor het eigen leerproces te laten nemen. Niet alleen de docenten moeten hard werken maar ook, en natuurlijk vooral, de leerlingen zelf!

Daarna bekeken we samen met de leden van de directie het gebouw en de verbouwingen van de laatste jaren. De directie is terecht trots op wat er staat. Het is een gewaagde maar zeer geslaagde combinatie van een oud en statig gebouw met moderne elementen; de enorme glaswand vormt de grootste blikvanger. Nieuwe werkruimtes voor de docenten hebben de oude sectiekamers vervangen en nergens ontbreekt de persoonlijke touch. De agora is grotendeels ingericht op basis van de wensen van leerlingen. Er is een Harry Potterachtige ridderzaal, een "café" en een huiskamer. Rector Hanneke Blom is samen met een groepje leerlingen naar IKEA gegaan om daarvoor het meubilair uit te zoeken. *"Ze waren vrij om te kiezen, maar het mochten niet uitsluitend zwarte meubels zijn"*, gaf Hanneke Blom als verklaring voor de gemaakte keuzes.

Als laatste bezochten we de oude kapel, die wordt gebruikt als studiezaal en om examens af te nemen. *"Het gaat goed met de school"*, zeiden de conrectoren Toon de Jong en Ad Vermeulen. *"Volgend jaar hebben we zoveel eindexamenkandidaten dat ze niet eens allemaal in deze ruimte passen."*

Gerard Olthof, voorzitter College van Bestuur